

[Arbejdsministeren]

givere, der søger arbejdskraft, må arbejdsformidlingen nødvendigvis foretage en vurdering af, om et arbejdsforhold vil kunne komme i stand. I formidlingens vurdering må indgå samtlige foreliggende oplysninger fra arbejdstagere og arbejdsgivere, herunder også om bestemte præferencer eller det modsatte.

Formålet med noteringen af oplysninger om uønsketthed er alene at undgå, at arbejdsformidlingen anviser eller henviser en bestemt arbejdssøgende til en virksomhed, som udtrykkeligt har gjort arbejdsformidlingen opmærksom på, at virksomheden ikke ønsker at ansætte den pågældende.

Med hensyn til havnearbejderen fra Åbenrå havn, der ifølge artiklen i dagbladet Politiken ikke kunne få arbejde i Ålborg, vil jeg gerne oplyse, at arbejdsdirektoratets undersøgelse af sagen viser, at der tilsyneladende er tale om en person, der ikke har været tilmeldt arbejdsformidlingen på havnen, men hovedkontoret i Ålborg, idet vedkommende har været arbejdssøgende inden for SiD-området generelt. AF-kontoret i Ålborg har oplyst, at der i perioden oktober-december 1983 har været en betydelig stigning i ledigheden inden for SiD-området og ikke ret mange ledige job. Det er baggrunden for, at det ikke har været muligt for kontoret at skaffe et job til den pågældende. Arbejdsformidlingen har ikke formidlet den pågældende til arbejde i havnen, og AF-kontoret kender ikke til, at Ålborg havn skulle have afvist at beskæftige den pågældende.

Spm. nr. S 173

Til *socialministeren* (28/2 84) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvem fører tilsyn med en institution som »Den sociale Landsby« i Juelsminde kommune, som nu overgives de vietnamesiske børn, som er kommet til landet uden forældre, og som tidligere har hørt under Dansk Flygtningehjælp?«

Begrundelse

Disse børn, som har været ude for adskillige sociale rystelser meget tidligt i deres liv, og som mest af alt trænger til ro og uendelig megen tryghed, udsættes nu for et næsten 100 pct. personskitte omkring sig i dagligdagen.

Baggrunden herfor er, at af det personale på 7, som har taget sig af børnene hidtil, og som der ikke har været samarbejdsvanskeligheder med, efter hvad der oplyses af disse 7, vil »Den sociale Landsby« kun ansætte 1.

Den måde, hvorpå opgaven hidtil er løst, har der ikke været sat spørgsmålstegn ved. Dansk Flygtningehjælp har lavet et forsøg på en ordning, hvor børnene har haft en meget tæt kontakt med de omgivende voksne – de har betragtet dem som far og mor. Så vidt spørgeren kan se, videreføres dette forsøg ikke, når de tætte kontakter afbrydes med fare for utryghed og uro omkring børnene.

Derfor ønskes det oplyst, hvem der nu fører tilsyn og i givet fald kan gribe ind, såfremt situationen taler herfor, til gavn for børnene.

Svar (6/3 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Juelsminde kommune har den 1. marts 1984 overtaget Dansk Flygtningehjælps forpligtelser over for de nævnte børn fra Vietnam.

Efter bistandslovens § 134, stk. 3, yder staten fuld refusion af kommunens udgifter til forsørgelsen af børnene.

Juelsminde kommune har truffet aftale med »Den sociale Landsby Bråskovgård« om, at denne institution varetager den daglige omsorg for børnene. Det drejer sig om 16 børn, hvoraf 1 er 9 år og resten fra 13 år og opefter. Børnene, der i sin tid blev anbragt i 2 tidligere medarbejderboliger på Bråskovgård, bor fortsat i de 2 huse eller er på efterskole.

I forbindelse med overgang fra flygtningehjælpens drift til »Den sociale Landsby« er der opstået uoverensstemmelser med personalet, idet den selvejende institution, der er tilknyttet Rudolf Steiner-bevægelsen, ikke ønskede at indgå overenskomst med Socialpædagogerne Landsforbund. Derfor blev stillingerne oplået ledige, og »Den sociale Landsby« oplyser, at den af godt 60 ansøgere har udvalgt de 7 bedst kvalificerede; heraf var 1 fra det personale, der var beskæftiget umiddelbart før den 1. marts 1984, og blandt de øvrige var 4, der har haft tilknytning til børnene tidligere.

Driften af de 2 huse er tilrettelagt i overensstemmelse med reglerne for socialpæda-